

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.

Hat hóra . . . 5 kor. — fill.

Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 20 filléért kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri költsége 14 fill. kétszeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő. Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szóig 2 kor. 61 fill., azontul minden szó 2 fillérével számítatik.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér. Velünk összeköttesben levő hirdető-irodák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zs'kert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

635./1900. sz.

Hirdetmény.

Léva város képviselő testülete a város tulajdonát képező ugynevezett Mészáros-féle kákai szőlő fekvőségnek 3501 korona vételári összegért leendő eladását f. évi február hó 5-én hozott 561. számú intézkedésével elhatározván, ezen határozat az 1886. évi XXII. t. cz. 113. §-ának megfelelőleg 30 napig a városi irodába a város kötelekébe tartozó polgároknak s az itt ingatlan vagyonnal bírónak felelősségi jogokra való figyelemzetéssel közszemlére kitétetik.

Léván, 1900. március hó 5.

Bédogh Lajos.
polgármester.

II.

744./1900. sz.

Hirdetmény.

Az 1900. év kezdetével két olyan új intézkedés lépett életbe, mely az ország összes gazdasági és forgalmi viszonyaira számot tevő befolyást gyakorol.

Ezen intézkedések egyike a kötelező korona érték számítás, másik pedig a budapesti áru és érték tőzsde tanácsának azon határozata, mely szerint a tőzsdei hivatalos árfolyam jegyzéseken a gabonára nézve az eddig érvényben volt 100 kilogramos súlyegység helyett 50 kilogramos súlyegység jegyzettség, s tényleg ez is jegyzetetik mindaddig, míg ebben a kereskedelemügyi m. kir. minisztérium végérvényesen nem intézkedik.

Miről a gazdaközönség az adás vételek alkalmával netán előfordulható visszaélési kísérletek megakadályozása s az esetleges károsodásoktól való megóvás tekintetéből ezen hirdetmény ujan is értesítettik.

Léván, 1900. február hó 28.

Bédogh Lajos,
polgármester.

III.

Hirdetmény.

Másolat: Kereskedelemügyi m. kir. minisztériumtól. 84995./VIII. 99. szám

Rendelt: a vendéglőkben koresmokban és egyéb nyilvános helyeken a bor sör kimérésére használt üveg palaczkok és üveg poharak korona bélyeggel hitelesítetten való kötelező használatának a pálinka azaz, az égetett szeszestálók kimérésére használt üveg palaczkok és üveg poharakra való kiterjesztése tárgyában, — 1899. évi március hó 15-én 6523 sz. a. kiadott rendeletben kötelezővé tettem, hogy a vendéglőkben koresmokban és egyéb nyilvános helyeken a bor és sör kimérésénél mértékként használt üveg palaczkok és üveg poharak kizárólag korona bélyeggel hitelesítetten használhatók s egyáltalában megállapítottam a hitelesíthető üveg palaczkok és üveg poharak általános kellekeit. — Tekintettel a közönség nemkülönböztetve az állami italmérségi jövedék érdekében szükségesnek talátom, hogy a fent jelzett rendelet hatályát a pálinka azaz, az égetett szeszestálók kimérésénél mértékként használt üveg palaczkokra és üveg poharakra is kiterjesztem, ennél fogva ezennel elrendelem, hogy 1900. évi július hó 1-től kezdődőleg a pálinka azaz, az égetett szeszestálókra nyílt edényekben avagy poharakban való kimérése kizárólag korona bélyeggel hitelesített üveg palaczkok és üveg poharakban eszközöltesék. — Egyebekben fentidézett rendeletem intézkedései nem változnak és ennek büntető határozmányai a jelen rendeletben foglaltak ellen vétőkre is alkalmazást nyernek. — Budapest, 1900. február hó 1-én. Hegedüs s. k. 2398 számhoz.

Bédogh Lajos,
polgármester.

Március 15.

Léva város közönsége március 15-ének ötvenkettedik évfordulójának kegyeletes megünneplésére készül. Hazafias kötelesség ennek a napnak nemzeti ünnepként való megünneplése, elmulasztása pedig azonos a hazafiatlanság vádjával. Gyenge hazafiak azok, kik az ötvenéves évforduló megünneplésével az ünneplést egyszersmindenkorra befejezni akarták, azoktól nem várhatjuk többé, hogy a magyar hazáért lelkesedni tudjanak. Ennek a napnak nemzeti ünnepnek kell lennie a magyar naptárban az idők végéig, ezen a napon ünnepelni kell minden magyaroknak, míg egy is lesz a földön.

1848 március 15! Nagy idők, nagy emberek, nagy eszmények örökké emlékeztet, fényes emléke! E nap évfordulóján özönnel tolnak elő a gondo-

latok s az érzések minden hazáját igazán szerető magyar lelkében és szívében.

Kell-e mondanunk, mit jelent 1848 március 15 ike? Jelenti a magyar haza önállóságát és függetlenségét, a magyar nemzett szabadságát, minden magyar ember boldogságának, jólétének előfeltételét.

És mit juttat eszünkbe?

Azt, hogy e napon a magyar nemcsak érezte, hogy joga van függetlenségéhez és szabadságához, de készen állt arra is, hogy azt, ha kell, fegyverrel is kivívja!

Azt, hogy akkor a magyar széttörte a kényelemszeretetet az ál-loyalitás, a közöny bilincseit és tette, cselekvésre állott készen.

És épen ezért ne csak külsőleg ünnepeljük meg e fényes nap emlékét. Ne elégedjünk meg azzal, hogy eszünk, iszunk, dikciózunk és éljenezünk e dicső nap emlékére.

Lelkünkbe és szívénkbe kell vésnünk e nagy nap tanulságait. Azzal ünnepeljük meg ez örökké világságot hirdető nap emlékét, ha szent fogadást teszünk, hogy mindent feláldozunk a haza javára, a magunk szabadságaért!

1848 március 15!

Mily nagy változás azóta! Jogaink megcsorbítva, tevékenységünk elszabadva, a közöny megjegecesedve! Jogainkat nem fegyverrel veszik el, hanem önkénytelenséggel azokat fel! Tevékenységünket nem a börtön és bakó félelme gátolja, de saját renyhességünk! A közöny nem a multak passzivitása, amelyen a jogcsorbítási törekvések hajótörést szenvedtek, hanem a semmivel nem törődés.

Oh, vajha eljőne a magyar hazába újra az 1848 március 15-kének szelleme! Oh, vajha az eszmékért való lelkesülés és harc váltaná fel a mai tisztán kenyérért való marakodást! Vajha ki-

hetnek a munkába. Mig ha tavaszkor házasodik a szegény ember, a nagy dolog mindjárt elszakítja őket egymástól. — Csak egyet nem tudok még teens uram?

— No mi az?

— Hát hogy a Katának Szent György napkor telik ki az esztendeje, nem tudom maradhat-e még ott Szent Mihályon túl is. Nem követelik-e aztán, hogy már most maradjon Szent Györgyig?

— Egy cseppet se busulj ezen fiam. A leány ott maradhat Szent Mihályig ha akar, aztán felmondhat és elmehet. Nem kell maradnia tavaszig.

— Miért teens uram?

— Hát a leánynyal nem úgy van, mint a legénynyel. A legény akkor házasodik a mikor akar, de a leány csak akkor, ha kéri, azért azt Szent Mihály napján nem is tartóztatják, míg a legényt igen, mert megmondják neki, hogy minek szegődött el újra, ha házasodik.

— Köszönöm teens uram a jó tanácsot, majd csak megmondom a Katának, hogy Szent György napkor ne szóljon semmit, hanem csak maradjon meg. Mihály napkor meg majd elmegek érte.

* * *

Megszakadt a beszélgetés. Hátra dőltem a kasban s lassan szenderegni kezdtem. Az az egyhangu rázás, döcögés eloltatott. Szundikálásomból egyszerre csak a kocsis keltett fel, a ki hátra kiált:

— Nézz csak meg teens uram ott azt a keresztet, tudom még ilyen utazási kereszt-

tűrhetlenül, lángoló betűkkel égne minden magyar szívében a függetlenség és szabadság elérhetése után való törekvés!

Higgyétek el, hogy a nemzet önállósága, függetlensége, szabadsága nem fog önkénytelenséggel hullani, miként a bibliai manna! Azokért tűrni, szenvedni és — cselekedni kell!

Türelmünk Jób türelmével, szenvedtünk a marttyrok szenvedésével, — de még mindig nem cselekedtünk eleget!

Tennünk, fáradsunk, küzdünk kell mindaddig, amíg a március 15-ki nagy eszmék megvalósítva nem lesznek.

Addig nem szabad pihenünk!

Ezt jelentik, ezt kívánják azon felcséges elvek, amelyeket kifejez ezen egyszerű datum

1848 március 15!

Szabadság.

Irtá: CSEREI JOZSEF.

Egy felséges nagy elme mondotta azt az ihletett gondolatot, hogy az Isten nem teremtett egy embert ezüstműből, kitől a nemesek, és egyet agyagból, kitől a „misera plebs“ származnék. Mindnyájan egyenlők, a sár fiai vagyunk, ugyanazon égi erő és földi gyarlóság örökösei; míg lábunk a föld porát tapodja és botlik, lelkünk szemével a végtelennel titkaiba merészkedünk tekinteni.

Még így is vajmi szűk a mi ismeretünk szemköre, alig terjed korunktól számítva a harmadik ezredévig; a többi a sejtelmek borongó ködében vész el, csakis egyik értelmi működésünk, a logika analogiája rajzol bele egyes vázlatos vonásokat; a költők regéin dereng át visszhangja egy a ranykorának, hol az emberek még egyenlők voltak.

Annyi igaz, hogy a mai nap mindig a tegnaphoz jár el tanulni. Az ősepek kibontakozva materiális világnézetükből, mint a földurai forgalomba lozák azt az égből alahullott palládiumot, az értelem isteni szikráját, melynél fényesebb nemesi levelet még

tet nem látott. Ott majd lassabban fogok hajtani.

Már erre aztán kívánsi lettem. Felpillantok, szememből az álmat kidörzsölöm. Éppen akkor hajtottunk el mellette. Olvasom azt a szép nagy arany betűket, a mely alatt állott:

EMELTETTE:
KEREKES ILONA
1860.

— No már aztán ez szép kereszt, de én ennél már szebbet is láttam.

— Elhiszem azt teens uram, mikor a teens ur sok mindenfelé utazott már, de a mi könyékünkben nincs ennél szebb. Szegény már meghalt.

— Honnan tudod te ezt?

— Az apám Kerekeseknél parádés kocsis volt, mikor a nő férjhez ment 60-ban, akkor állithatta azt a keresztet, annak az emlékére. Ez a darab szőlő itt ni, meg az a pajta, amott meg az a szép préház mind az asszonyé volt, de tudja az Isten, valahogy nagyon rájuk járt a rud vége.

— Hogy-hogy?

— Nagyon szerencsétlenek lettek a gyermekeikkel. Volt nekik két fiuk, meg egy leányuk. Az asszony a negyedik születésén meghalt. A leány férjhez ment, elvette egy jegyző. Apjuk jó tehetős, gazdag ember volt, de az a két léhűtő, mihaszna fia mindent elprédált. Koldusbotra juttatták apjukat.

Tanulni nem akartak, gondolták magukban, hogy hisz van apánknak elég, abból majd csak megélünk. Sok . . . sok adóságot csináltak, mit az öregnek kellett ki-

TARCSA.

Az úton.

Irtá: Janosovszky Lajos.

— Dicsértessék a Jézus Krisztus! Adjon Isten jó reggelt!

— Mindörökké. Pálinkás jó reggelt Andri?

— Ej bizony jó volna teens uram! Megírnám, ha úgy volna.

— No ne, igyál rajta! Azzal aztán két garast nyomtam a markába.

Andris elfutott, hamarosan bevette a maga porcióját a koresmában s iziben visszajött. Olyan füttyűrészve nézett a dolga után, hogy a lovak egy-kettőre már készen, befogva állottak az ajtó előtt. Megint csak bejön, megkérdi:

— Mikor indulunk teens uram?

— Mindjárt Andris, mindjárt.

— No azért, mert ha még állnánk itthon, betakarnám a lovakat. Az a pokrócz a légy ellen, szunyog ellen meg a hideg ellen is jó.

— No csak menj, nézd meg, hogy rendben van-e minden, mert ma hosszú utra fogunk menni.

— Megyek teens uram, megyek.

El is ment. Megnézte, hogy rendben van-e a kocsi, a kas, van-e elegendő eleség a lovak számára, meg hogy nem törött-e valami, nem lógnak-e a patkók; megkente a tengeleket, mert itthon, még van idő a bajt helyrehozni, az uton már késő. Mig ezek megtörténtek, kijöttem, felszálltam a kocsira. Oda-szólok: „menjünk!”

— Jézus segéj! Gyil!

nem állított, ki egy fejedelem sem alattvalóinak. Ez a szellemi adás-vevés csiszolta a mi nagy értelmi kincsünket: gondolat a gondolatot, mint a gyémánt önmagát. A művelődés gyökerei a kínai kingek, az ó-ind védák, az ó-perzsa avesták, Asszír és Babilónia ékíratai, Egiptus hierogliffjei és a biblia homályos koráig húzódnak le. De bár mennyire gázoljuk is tapasztalás végett a mult időket, egyik népnél sem találjuk ezt a fel-emelő, vigasztaló szót: népszabadság.

Az európai Hellasz az első, hol az embernek polgári értéke, a szabad polgárnak hazája van. Hellasz a nagy természetből, a mult időkből és főleg saját egyéni képességeiből merített. Az is bizonyos, hogy mai műveltségünk keresztény-hellén alapokon épült fel és hódít a világ minden táján.

Mint a levegővel földünk minden részecskéje, ugy van görög vonatkozásokkal átszővődve életünk minden mozzanata. Az ó-görög filologia nélkül mai műveltségünk érthetetlen; tudva és öntudatlanul a hellén világ légköre éltet bennünket ma is. Az ó-görögök gondolkozó fejükké, teremtő képzetükké minden nagy eszmét megmozgattak, tőlük származik a mai nap jelszava is, a szabadság (eleutheria.)

Mi hozta életre a szabadság eszméjét, ezt az Isten kezéből kilobbant halhatatlan sugárt? Az elnyomatás, a szenvedés; ott született a börtönök fenekén, a zsarnok bárdja alatt; a hitükért, meggyőződésükért meghalt mártírok szenvedései, halál-kinjai, a kiomló vérukkal megszentelt talaj lett a szabadság eszméjének termő melegágya. A szabad gondolkodás, a szónoklat, a demokratikus államforma nevelte nagykorúvá a szabadságot. Egiptus, vagy India politikai viszonyai mellett épen oly kevéssé fejlődhetett volna ki a szabad szó, mint a népszabadság. Az ó-görögöknél is csak a legértelmesebb állam, a mozgékony ióni Aitika emelte nagy tényezővé a szónoklatot egyes szicíliai kezdeményezések uton és fejlesztette a demokratikus törekvéseket, a férfi legfőbb ideálját, a szabadságot. A spártai polgárt agyonnyomta saját terhével az állam. Ezek után önkéntelenül is felmerül a kérdés, mi a szabadság?

Életünk egyik vezető őseréje. Az az éltető napsugár, édes levegő, az a termő talaj, az az égből áradó harmat-csillám, mely nélkül az emberi jólet csak tengődő, a gyümölcsözés férfikorát el nem érő növény. Szabadság nélkül nincs fejlődés, csak kínos vergődés, hosszú haldoklás, sivár elsatnyulás.

Ilyen szabadságról szó sem lehet az államok és az ember gyermekkorában. Előtte

érthetetlen annak a szülőnek, tanító-nevelőnek erőlködése, a ki gyermekét szabadelvűen neveli. Módszere ellenkezik a természet rendjével, természetes fejlődésével; tulkapasait keserűen fogja megérezni szülő és gyermek egyaránt. Mi tehát a gyermek-ifjú szabadsága? Bizonyára nem a szabadság korlátlan élvezete. A szabadság nagy teherviselés, nehéz eledel, még a férfikort, a művelt népeket is megviseli, mikor szenvedélyeinek fékeltartását követeli a polgártól; maga türelmet, fáradságot, hogy egy jobb jövőt teremtsen utódainak. Az ifjú élete csak előkészület a szabadság kellő használatára. Az ő szabadsága a törvények tisztelete, hű követése, odaadó engedelmesség az öregek parancsai, jó tanácsai iránt, a törvények tudatának lerakódása az ő idegeibe, hogy a férfikor készen találja és erre a mélyített alapra bizton építhessen. Állításomat igazolja a kormányformák fokozatos fejlődése. Vonatkoztassuk az előbbi neveléstani elvet a népek életére.

Nincs nép a földön, melynek állami élete olyan természetesen fejlődött volna gyermekkorától gyöngye öregségeig, mint az ó-görög nemzet. A családok, nemzetségek patriarchális egyszerűségükből idő folytán államává fejlődnek a királyoknak Isten-szda kormány-pálczája alatt, míg a gyermeknép ebből a ruhából ki nem nő.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

— **Március 15-ét,** a magyar szabadság ünnepét Léva város közönsége régi szokásához híven hazafias lelkesedéssel fogja megünnepelni. Az idén a régi program annyiban szövege változást, amennyiben az ünnepély főrésze délután 3 órakor fog lefolyni. Az eddigi rendező bizottság az ünnepély vezetésére Léva város tanácsát kérte fel, mely a kérelemnek készséggel tett eleget, a mennyiben a ma egy hete tartott értekezleten a polgármester bejelentette, hogy a tanács őt megbizta az ünnepély vezetésével; az értekezlet a rendező bizottság jegyzőjévé Bilcsék József városi alkapitányt, a bizottság tagjaivá pedig a volt bizottság tagjait választotta meg: Az ünnepély költségei ez évben is gyűjtés útján fedezik s ez okból Léva város közönségéhez gyűjtőivek bocsátattak ki. Egyebeként az ünnepély programját Bódogh Lajos polgármester, a rendező bizottság elnöke a következő falragaszokon tudatja a közönséggel: Tisztelet Polgártársak! 1848. március 15-ikének 52-ik évfordulója immár országosra nemzeti ünnepévé lett a magyarnak: akkor testesült meg a magyar nemzet számára ezen három szent ige: Szabadság! Egyenlőség! Testvériség! A nemzeti ébredésnek ezen szent napját Léva város hazafias közönsége is megünnepelni óhajja s miután most már

ezen emléknap megülése nem pártünnepély többé, hanem mindnyájunknak, a magyar haza népének nemzeti ünnepe, ezért Léva város tanácsa a polgársággal egyetértőleg elhatározta, hogy ezental a város tanácsának és polgármesterének közrehatása mellett rendeztesék ezen nemzeti ünnepélyünk. Ezért van szerencsém Léva városának és vidékének népét az 1848. március 15-ikének évfordulóján, vagyis 1900. évi március 15-én a Léva városában megtartandó nemzeti ünnepélyre hazafias tisztelettel meghívni. Az ünnepély sorrendje a következő: Délelőtt: 1. Reggeli 6 órakor az ünnepnap jelzéseül a várhegyen megszólalnak a mozsár-ágyuk. 2. Reggel 8 órakor minden vallásfelekezet templomában ünnepélyes isteni tisztelet tartatik. 3. Reggel 1/29 órakor az állami tanítóképzőben intézeti ünnepély. 4. Délelőtt 9-kor a kegyesrendiek templomában ünnepi mise. 5. Délelőtt 9 1/2 órakor a kath. főgimnáziumban intézeti ünnepély. 6. Délután 3 órakor a piac téren az emlékünnepélyt megnyitó himnusz előadja a lévai tanítóképző énekkara. 7. Talpra-Magyar! Petőfi Sándortól, szavalja: Kopsa István III-ad éves t. k. növendék. 8. Ünnepi beszéd tartja főt. Gácsér Endre k. r. tanár ur. 9. Föl az zászlót! Kis Sándortól, szavalja: Bóna János VIII. o. főgimn. tanuló. 10. „Szózat” előadja a lévai tanítóképző énekkara. Az ünnepélyen megjelenő hölgyek számára a piactéren ülőhelyekről gondoskodva lesz. A lévai temetőben levő hővéd síremlékre a rend. bizottság kiküldöttjei kos. orut tesznek. Este 7 órakor kivilágítás, miért az illető háztulajdonosok és a lakosság tisztelettel fölkértek, hogy a nemzeti ünnepély nagyobb díszet végett reggel házaikat fellobogózní és este utcai ablakaikat kivilágítani sziveskedjenek. Este 1/28 órakor az „Oroszlán” vendéglő nagytermében 1 koronás teríték mellett társas vacsora tartatik. Kelt Léván, 1900. március 9-én. Bódogh Lajos polgármester, a r. bizottság elnöke.

— **Márcz. 15-én,** délelőtt 1/2 10 órakor a főgymn. ifjúsága hazafias ünnepséget rendez a főgymn. épület dísztermében, melyre a hazafias közönséget ez uton hívja meg tisztelettel az igazgatóság. Az ünnepségnak, melyet kilencz órakor, szb. mise előz meg a kegyesrendiek templomában, műsora a következő: 1. Ünnepi beszéd. Tartja: Benes István, VIII. o. t. 2. „A márcziusi események ismertetése”. Irta és felolvassa: Török Emil, VIII. o. t. 3. „Menyecske — csárdás”. Ivánfítól. Előadja: a főgymn. zenekar. 4. „Márczius Idusa”. Csorba Rezső, VII. o. tanuló. Szavalja: Ujhelyi János, VIII. o. t. 5. „A bécsi kéz”. Pósa Lajostól. Szavalja: Lauer Lipót VII. o. t. 6. „Régi magyar dal”. Kálditól. Éneklő a főgymn. énekkar. 7. „Petőfi sirjánál”. Pósa Lajostól. Szavalja: Csorba Rezső, VII. o. t. 8. „Az álmatlan éj”. Jakab Ödöntől. Szavalja: Bóna János, VIII. o. t. 9. „Föl a zászlót”. Kiss Sándortól. Szavalja: Kutséra Béla, VI. o. t. 10. Rosey indulója. Előadja a főgymn. zenekar.

— **Március 15. Ujbányán.** A nagy nap évfordulóját Ujbánya városa is hazafias kegyelettel fogja megünnepelni, ugyanis az

ottani „Pusztelnik Frigyes szoboregyesület” hagyományos szokásához híven szoboralapja javára Ujbányán, f. é. március 15-én hazafias ünnepélyt rendez, melynek napirendje a következő: 1. Reggeli 6 órakor 6 taracklövés hirdeti a nap jeletőségét. 2. Délelőtti 9 órakor ünnepélyes istentisztelet a főtemplomban. 3. Délelőtti 10 órakor gyülekezés a városaház előtti téren, mely időpont 3 taracklövés által fog jeleztetni. 4. Delelőtt fél 11 órakor kivonulás Pusztelnik Frigyes szabadsághős sirjához. 5. A sirnál: Szózat. Éneklő a helybeli dalárda. Alkalmi beszéd. Tartja dr. Persay Ferenc megyei tiszti főügyész. Himnusz. Éneklő a helybeli dalárda. 6. Déli fél 1 órakor bankett a felső fogadó nagytermében. 7. Esti 7 órakor kivilágítás. 8. Esti 8 órakor kaszinó helyiségeiben műkedvelői előadással, felolvasással és hangversennyel egybekötött társasestély lesz, a következő szövegű összeállított műsorral: I. Valami hibája van. Vigjáték egy felvonásban. Irta: Gondinet, fordította: Gabányi Árpád. Személyek: De Lussan André, orvos. Philipp Vilmos. Cecile, neje. Philipp Vilmosné. Balancourt, magánzó dr. Richanek B. Nanette, szobaleány. Kreskó Margit. Színhely: Paris. II. Havasi ártatlanság. Ének ik: Miskik Istvánné és Riszner Jolán. Zongorán kíséri: Riszner Ede. III. Politika a költészetben. Felolvassa: dr. Ruffy Pál országgyűlési képviselő. IV. Magyar hallgató. Irta: Hazalinszky Gusztáv. Hegedű előadja: Philipp Vilmos. Zongorán kíséri: Riszner Ede. V. A miniszterelnök bálja. Vigjáték egy felvonásban. Irta: Almási Thamer. Személyek: Kovács, városi tanácsnok. Baumann Senu. Lotti, neje. Tóth Gizella. Eliz, leányuk. Kraft Mártha. Tollagi, hírlapíró. Kraft Dezső. Házmester Csernák László. Inas ** I. II. hordár ** Történelm: Budapest, Kovács házban. VI. Magyar népdalok és csárdások. Irta: Brahmás János. Zongorán négy kére előadja: Tóth Gizella és Philipp Vilmos. A banketten egy teríték ára itaok nélkül 3 korona. Az estélyen helyárak: A négy első sorban 2 korona, a többiben 1 korona 20 fillér. Állóhely 80 fillér, karzat 40 fillér. Feülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A részt venni óhajtók sziveskedjenek jegyeik biztosítása céljából dr. R. schanek Béla ügyvédhez fordulni.

— **Március 15. Ar. Maróthon.** A Barsmegeyi Casino-Egyület 1900. évi március hó 15-én saját helyiségeiben táncos és hangversenyyel egybekötött estélyt rendez, a következő műsorral: Beléptidjak: Ülőhely 2 korona. Állóhely 1 korona. Kezdeté este 9 órakor. Jegyek kaphatók Szabó Lajos vigalmi-bizottsági tag urnál és este a pénztárnál.

— **Március 15. Bábán.** A Bátvidéki Casino-egyesület f. hó 15 en d. u. 3 órakor nemzeti szabadságharcunk évfordulóját diszközgyűléssel ünnepli meg. A diszközgyűlést közös társas vacsora követi.

— **Gyászhir.** Egy köztisztletben álló matróna elhunytáról értesülünk. Özv. Dudich Ferencné Gubics Magdolna, néb. Dudich Ferenc, öfelsége által a koronás arany érdemkeresztrel kitüntetett tanító özvegye, e hó

zetni. Csak nem nézhette, hogy saját véreit becsukják. Ez okozta aztán a tönkrejutását.

Sokszor mondogatta az édes apám, hogy nem csak mi szegényeket, hanem még a gazdagokat is megveri az Isten a gyermekei által. Mikor az a két léhűtő nagykoru lett, kikapták az örökséget, azt a keveset, a mi még maradt, azzal aztán elmentek világgá. Az egyik hamar elprédálta a mije volt, lett aztán belőle minden, csak ember nem. A másiktól meg azt beszéltek, hogy elment Amerikába szerencsét próbálni, honnan semmi hír sem jött többé róla. Az apjuk ugy maradt, mint az ujjam. Nem maradt annak semmije sem. Koldusa lett fiainak. Elment ő is erről a vidékről, mert szegyenlette magát fiait tettei miatt és most valahol arra fölfelé van. Hej pedig beh derék ember volt!

E'gondolkodtam Andris elbeszélésén. Kis idő múlva befordultunk egy falu nagykorcsmájának az udvarába.

— Te Andris, most itt megebédelünk. A lovakat kifogod, megeteted és megitatod. Itt van, nesze az istállópénz, meg egy pohár borra való. Egy óra múlva tovább megyünk. Megértetted?

— Igenis teens uram!

Benéztem a korcsmába vajjon mi enni valót kaphatnék. Magánosan, egyedül voltam, még az ebéd alatt is szeget ütött a fejembe Andris elbeszélése.

— Aztán neveljen az ember gyermekeket! Soha sem tudj, kiből mi válik. Még azt mondják, az alma nem messze esik a fájától és hogy a gyermekek a szülőkre ütnek.

Megtanult félni.

Az én Bayle nagybátyám legkevésbé sem hitt a természetfeletti jelenségekben és ha ilyenek szóba kerültek, rodesen ezzel a nyilatkozattal vetett véget a beszélgetésnek:

— Nem hiszek kísértetekben, nem is fogok hinni sohasem.

— Mert még nem volt kalandja kísértetekkel, szólt a multkor egy ismerőse, de hiszen várjon, ha egyszer találkozik egygyel . . .

— Legyen nyugodt, már találkoztam.

— Oh!

— Elíhíheti, ha önnel esik meg az a kaland, haláláig égnek meredezett volna a haja.

— Na, ez érdekes. Ugyan mondja el.

* * *
— Körülbelül negyven évvel ezelőtt történt. Husz éves lehettem. Egy őszi estén üggettem, hajtattam Toulouseba. Fáradt voltam, wert egész nap nyeregben ültem. Épen a securienni erdőn át haladtam, mikor egyszerre zivatartámadt. Iszonyu menydörgés csattant el és erre e lovam ugy megijedt, hogy nekiiramodott és minden erőlködésem dacára meg sem állt Sainte Gabette faluig. A korcsmánál csakugyan megállt a gonosz állat.

Hát csak betértünk.

Beléptem az étterembe, a melyet az eső elől menekülő vendégek egészen megtöltöttek. Volt ott néhány spanyol, pár kereskedő, sportkedvelők. A társalgás étkezés alatt főleg a zivatarról folyt s az utasok elmondták egymás kalandjait. Egyiket ledobta a lova, másikat félóráig kellett kinlódni, a mig a szekerét kiemelte a kátyuból.

— Utalatos idő! szólt az egyik.

— Az ám, szólt a másik. Valóságos boszorkány idő.

Erre a harmadik utas komoly hangon szólt:

— Boszorkányok és emberfeletti lények általában jobb szeretik a békés, holdvilágos éjeket, mint az ily időt.

Mindnyájan meglepetve néztük aat az

embert, aki ily furcsán szólt. Spanyol volt, koromfekete hajjal és szemmel, aranygyűrűvel a fülében. Oly meggyőződéssel beszélt, hogy az egész társaság némileg meg volt döbbenve.

Egy percig némaság uralkodott, mig a mellettem ülő fiatal ember fel nem kacagott.

— Jól adja! — kiáltott vigan. Csak nem akarja azt mondani, hogy a boszorkányok és kísértetek nem szeretnek sárban járni? Hiszen ha . . .

Nem fejezhette be szavait, mert a spanyol felugrott helyéről és heves hangon szólt:

— Fiatal ember, tanácsolom önnek, ne beszéljen könnyelműen oly dolgokról, a melyekről nem tud semmit.

— Azt akarja, hogy higgyek a kísértetekben?

— Akarnám, ha ön elég bátor, hogy szembeszálljon a szellemekkel.

A fiatal ember izgatottan ugrott fel helyéről, de erőt vett magán és gunyoros hangon felelt:

— Ha nem tartanám az ön szavait téboly kifolyásának, elégtételt kellene követelnem öntől.

— Mit?! Téboly! Elégtétel?! orditott a spanyol. Ézzel duzzadt erszényét az asztalra dobta. Itt a pénzem; harminc arany. Elveszttem az egészet, ha nem mutat meg önnek egy óra alatt annak az elhunyt barátjának arcát, a kit ön maga választ. Ha aztán rá ismert a szellemre és meg érinti vagy türi, hogy önt megérintse, a pénz az öné.

A spanyol iszonyuan vad arckifejezéssel beszélt, a fiatal ember azonban megmaradt gunyoros hangjánál és ezt mondta:

— És komolyan hiszi, hogy megtudja tenni, a mivel fenyegetődzik?

— Igenis hiszem és tudom. Fogadást ajánlok. Tegyen ön is harminc aranyat az én aranyaimmal szemben . . .

A fiatal ember néhány pillanatig hal-

gatott, de azután még mindig gunyorosan felelt:

— Harminc arany sok egy szegény diáknak. Ha öt aranyba akar fogadni . . .

A spanyol zsebre tette az erszényét.

— Hátrál, ugy-e szólt bosszusan.

— Legkevésbé sem, felelt a diák. Ha volna harminc aranyom, annyiba is fogadnék, azonnal megkockáztatnám.

Közbeszóltam.

Nagyon érdekelt, hogy vajjon, a spanyol meg tudja-e valósítani, a mit ígért.

— Uram hozzá járulok a fogadáshoz két arannyal.

Az eszme tetszett. Mások is a fiatal ember pártjára álltak és csakhamar együtt volt a harminc arany.

A spanyolt pillanatra sem hagyta el bátorsága és önérzete. Cseppet sem kételkedett a fogadás sorában.

— Tessók, átadom önnek a tárcámát, szólt a diákhöz. Ab, ön örömet visszaadja majd a másik harminc arannyal együtt, csak megszabadítsam a kísértettől.

Meg akarta kezdeni a szellemidézést.

A vendéglős azt ajánlotta, hogy vonuljunk a kertben levő pavillonba, a hol biztosak lehetünk abban, hogy se ki sem fog zavarni.

Átkutatuk a ház minden zugát, hogy elejét vehessük minden csalásnak. Csak egy szoba volt betett ablakkal, ajtóval. A spanyol papírost és czeruzát tett az asztalra. A fiatal embert magára hagytuk, bezártuk, mi pedig kivonultunk, hogy lessük a dolgok menetét.

Az eső elállt.

Sommi sem zavart.

A spanyol szorosan az ajtó elé állt és halk, buskomor hangon dalolni kezdett:

— A sir megrepd. A sir megnyílt. A szellem kiállt; Megnyílt a sir! Megnyílt a sir!

7-én Oroszkán 68 éves korában elhunyt. Holttestét a nagyszámu családtagokon kívül a környékbeli számos jó ismerős és jó barát részvételével helyezték a hó 9-én örök nyugalomra a lekeri temetőben. A boldogultban dr. Dudich Endre, Nagy-Salló derék orvosa édes anyját gyászolja. A bánatos családját a szomorú gyászról a következő gyászjelentést bocsátotta ki: Dudich Gyula és neje sz. Bedros Teréz, dr. Dudich Endre és neje sz. Udvarny Anna, Dudich Margit, Dudich Imre, Dudich László és neje sz. Bukovinszky Erzsike, ugy a maguk, valamint gyermekeik: Dudich Lenke férjzett Varga Istvánné, továbbá Erzsike, Marianna, Margit, Anna, Bandi, Irénke, Sándor, Jolán, Lenke, Emil, Ilonka és Endre mint unokák, úyszintén a összes rokonság nevében, a pótolhatatlan veszteség fájdalmától sajgó szívvel jelentik, hogy szeretett jó édes anyjuk, illetve anyósuk és nagymamájuk: özv. Dudich Ferenczné szül. Gubics Magdolna folyó évi március hó 7-én d. u. 5 órakor, tevékeny és áldásos életének 68-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után Oroszkán elhunyt. A boldogultnak földi maradványai március 9-én d. u. 1/2 órakor a gyászháznál fogtak beszenteltetni s onnét a lekeri sírk. rbe az ő örök nyugalma helyére kísértetni. Az engesztelő szentmise-áldozat március 10-én 7 órakor a lekeri templomban fog bemutatni. Oroszka, 1900. március 8-án. A mi szerető és hálás emlékeztünk fog virrasztani sirhalma fölött!

Haláleset. Özv. Balogh Kornélné Ocskay Nepomucena, bars-enderédi földbirtokosnő, Balogh János földbirtokos édes anyja és Dombay Vilmos volt alispánján anyósa e hó 10-én 71 éves korában jobb létre szenderült. A köztiszteletben álló urnó halála általános részvételt kelt. Temetése e hó 13-án d. u. 3 órakor leend. Gyászoló családja a következő gyászjelenté-ben tudatta a boldogult elhunytát: Galánthai Balogh János, nejevel, motesiczi Motesiczky Ilonával, galánthai Balog Erzsé, férjével, dombóvári Dombay Vilmossal, a maguk, egy Miklós fiuk nevében is a legmélyebb fájdalommal tudatják a forrón szeretett, legjobb anyának, valamint nagy anyának, illetve anyósának özv. galánthai Balogh Kornélné ocskay Nepomucena asszonynak a halotti szentségek ájtatos felvétele után folyó évi március hó 10-én életének 71-ik évében történt gyászos elhunytát; a boldogultnak földi maradványa március 13-án d. u. 3 órakor fog örök nyugalomra helyeztetni a bars-enderédi sírkertben. Az engesztelő szentmise-áldozat március 14-én d. e. 8 órakor fog a bars-enderédi róm. kath. templomban az Urnak bemutatni. Bars-Endréd, 1900. március hó 10. Áldás emléken! Beke hamvaira!

Uj vasut. Léva városának, mint a Garamvölgye gőcpontjának kereskedelmi fontosságát mindenfelől felismerték s ezért a kereskedő világnak régi terve, hogy Léva városát és vidékét a központi forgalommal minél szelesebb összeköttetésbe hozzák. Mint értesülünk egy új vasut-vonal kiépítése vétett tervbe, a mennyiben Van Royen Henrik német alföldi főkonzul budapesti lakosnak

A szellem felemelkedik és elhagyja a hideg, nedves sirt . . .

Egy percig mély, halotti csend honolt. Azután ismét felhangzott a spanyol szava, ezuttal fennen és komolyan!

— Ön Vialat Francois nevű barátját akarja látni, aki három évvel ezelőt meghalt. Mit lát?

— Látkok egy fehér, elmosódott alakot, felelt a diák. Nincs formája, inkább a felhőhöz hasonlít, mint más valaminek.

Mindnyájan elámultunk.

— Fel? kérdé a spanyol.

— Csöppet sem! felelt a diák szilárd hangon.

Az izgalomtól valósággal elakadt a lélekzetünk. A spanyol hármat dobbantott a lábával, aztán újra kezdett dalolni:

— A fehér tünemény mozog, a fehér tünemény mozog. Lerázza a port hajáról, lerázza a port halotti ruhájáról!

Aztán szigorú hangon fordult a diák felé: — Ifju, aki a sír titkait fűrkészted, mit látsz?

A szobából kihangozt a diák felelete: — A felhő emelkedik, nagyobbodik. Kisérteties alakja van. Fátyol borítja arcát. Egy helyben áll.

— Retteg ön? Kérdi a spanyol.

— Nem, nem félek! felelt a diák.

A spanyol kezével a feje fölött köröket rajzolt és ismét dudorászott:

— A szellem kiszáll sírjából és azt mondja: Megjelenek barátomnál. Meg fog ismerni. Ráismer majd barátjára.

a m. kir. kereskedelemügyi miniszter Lévától—Bakabányáig vezetendő rendes nyomtávolságu vasutvonalra az előmunkálati engedélyt megadta. Ez az új vasut olyan vidéket nyitja meg a forgalomnak, melynek eddig megközelítése tengelyen a rossz utak miatt gyakorta nagy nehézségekbe ütközött; s kiépítését nem csak Léva városa és vidéke, hanem Hontvármegye érdekeltsége is őszintén óhajtja.

A lévai filléregyesület, mely csak a mult hetekben alakult, e hó 18-án az Oroszlán vendéglő emeleti termeiben saját pénztára javára műkedvelő előadással egybekötött táncestélyt rendez. Az izléses meghívókat e héten bocsátották ki a rendező bizottság nevében Weisz Mórné diszelnők, Liebermann Jakabné a hölgy bizottság elnöke és Szauer Mór, a férfibizottság elnöke. A műsor két egy felvonásos dramoletből áll. Az első: Az érdemkereszt, a következő szerepbeosztással: Koós Mihály néptanító: Weisz Zsigmond ur, Ilonka, az unokája: Weisz Elza k. a., özv. Bartosné, Koós távoli rokona: Blum Lenke k. a., Plihal zugprokator: Grünberger Jenő ur, Andor: Polák Emil ur, Rózi cseléd Koósánál: Weisz Olga k. a. Történik falun, Koós házában. A második: Felix Cavalotti Énekek éneke című dramoletje leend, melyet Radó Antal fordításában mutatnak be. Ennek szereplő személyei: Ránki nyug. ezredes Weisz Géza ur, Marta leánya Laufer Józsa k. a., Dénes napnövendek Schwarc Izidor ur. Történik jelenben Ranki falusi kastélyának parkjában. A multság kezdete esti 8 órakor. Belépő új személyenként 200 fillér. Felülfizetések a jótékony célra való tekintettel közönnel fogadtatnak. Az új egyesület, mely életrevalóságának első jelét egy kitünően sikerült mu'atsággal akarja bemutatni, első fellépéséhez méltóan fáradságot nem ismervé buzgólkodik az estély sikerén.

A lévai nőegyleti tagok figyelmébe. A lévai nőegylet elnöksége az idő rövidségére való tekintettel ez uton figyelemzeti a tagokat, hogy a ma délutáni évi rendes közgyűlés, közbejött akadályok miatt nem a Stefánia-árvaházban, hanem a városháza tanácstermében fog a jelzett időben megtartani.

Eljegyzés. Roth D. Lajos budapesti kereskedő f. hó 8-án váltott jegyet Friedmann Samu lévai kereskedő bájos unokahugával Friedmann Etelka kisasszonnyal.

Tanulmányút. Bódogh Lajos városi polgármester Komzsik Lajos városi adóhivatali ellenőr kíséretében mut hét foyamán Ujbányán és Esztergomban jártak sz ottani városi adókezelés tanulmányozása végett.

A bars megyei gazdasági egyesület f. hó 24-én Léva városi városház termében 1/2 10 órakor tartja évi rendes közgyűlését a következő tárgysorozattal 1. Zárszámadás és vagyonmérleg 1899. évről. 2. Parasztminta birtok 1899. évi számadása. 3. Elnöki jelentés 1899. évről. 4. A tenyészállatok megvizsgálásához a lévai járás mezőgazdasági bizottságához egy tag kiküldése. 5. Gazda-

— Nem, legkevésbé sem félek.

A spanyol vad haraggal gesztikulált, aztán reszkető hangon énekelt:

— A szellem szól az ifjuhoz: Jőj közelebb, kedves barátom, add kezéd, meleg kezedet. Meg akarom érinteni, barátom.

A spanyol mennydörgő hangon kiáltott: — Mit lát most?

— A kísértet közeledik . . . Üldöz . . . Borzasztó . . . Jaj . . . jaj . . . meg akar ölelni! . . . Segítség! Segítség! Bocsássanak ki!

— Nos, félsz-e már fiacskám? ordított a spanyol.

Borzalmas kiáltás, majd tompa esés volt a felelet.

— Nyilván megnyertem fogadásomat, szölt a spanyol . . . A diákcocská megtarthatja a pénzt. Hiszen csak megakartam leckéztetni. De jövőre nem tréfál oly dolgokkal, a melyek sokkal komolyabbak, mintsem hinnék.

A spanyol elsieltett.

Mi alig tudtunk magunkhoz térni ámulatunkból. Besietünk a szobába. A diák aléltan feküdt a szobában, az asztalon pedig a papirosra fel volt írva a név: Vialat Francois.

A mint a fiatal ember feleszmélt, éktelen düh fogta el.

— Meg kell ölnöm azt az embert! ordított és azzal elrohant.

* * *

— Nos és ön még sem hisz a kísértetekben? kérdi nagybátyjától.

— Kevésbé, mint valaha. A diák meg a spanyol nem mutatkoztak többé. Hiszen elérték volt céljukat.

— Milyen célt?

— Hogy beugrassák a társaságot a fogadásba. A pénzen megosztokodtak.

S. F.

sági egyletek szövetségébe 3 választmányi tag választása 3 évre és 5 szavazó tag kiküldése 1900. évre. 6. Kis gazdák érdekében a cukorgyárról kötött szerződés meghosszabbítása. 7. Folyó ügyek és indítványok.

A lévai Kereskedő Ifjak Egyesülete saját helyiségében f. hó 15-én felolvasással egybekötött hazafias ünnepélyt rendez; — a melyre a résztvenni akarókat tisztelettel meghívja a rendezőség.

A párisi kiállítást megtekinteni akaró fiatal iparosok figyelmébe. Jó alkalom kínálkozik iparosainknak a párisi világiállítás megtekintésére, még pedig olyképen, hogy nemcsak semmibe se kerülne nekik az ott tartózkodás, sőt még jövedelemre is tehetnek szert, ha a párisi kiállításon folyamatosan levő installacionális munkálatoknál nyerhetnének alkalmazást. Az installacionális munkálatokkal meg vannak bízva: Mahunka Imre és Thék Endre műbutorasztalosok; Steinschneider Jakab berendezési vállalkozó; Gelb M. és fia kárpitos és díszítő; az építő és dekoratív szobrász munkálatokat végzi Langer Ignác; az installacionális szobrász munkákat Oppenheimer J.; a retrospectiv pavillon díszítésén dolgozik Glaser János, valamint ennek díszüvegezését végző Forgó és Tsa műintézete; a villamos berendezések egy részét pedig Ganz & Tsa cég készíti. Felhívjuk ennélfogva az érdeklődő iparosokat, hogy esetleges alkalmaztatásuk iránt közvetlenül forduljanak a felsorolt fővárosi vállalkozókhoz.

APRÓSÁGOK.
Rovatvezető: Z U H A N Y.

F ü l i g. — Kérő: Uram, én fülleg szerelmes vagyok az ön leányába! — A p a: Ejnye, ejnye már, hogy lehet ön egyszerre fülleg szerelmes is, meg adós is? — K é r ő: Fülleg pirul.

J ó v i g a s z t a l á s. A t y a: (utjából hazatérve): Miért sírsz, fiam? — F i u: A mama megvert! — A t y a: No, ne sírj! Holnaptól kezdve majd én verlek!

Közgazdaság.

A „Nemzeti” baleset-biztosító részvénytársaság rövid idővel ezelőtt érdekes újítást létesített az életbiztosítás terén, amelylyel — minthogy e nembn páratlanul áll, — érdemesnek tartjuk olvasóinkat megismertetni. Az ezen legújabb módozat szerint biztosított felek évenként február hónapban tartandó sorsoláson vesznek részt, a melyen minden kétszáz érvényben levő kötvény közül egyet kisorsolnak. Az első húzást dr. Hajós Béla, mint Gaszner Béla budapesti kir. közjegyzőnek kamarailag kirendelt helyettese jelenlétében folyó évi február 24-én tartották meg, mely alkalommal — tekintve, hogy az életbiztosításnak ezen új nemét a „Nemzeti” csak rövid idővel ezelőtt honosította meg — csupán egy kötvény és pedig a 10291. számú (szegedi főúgynök-ség) sorsolatot ki, mely 2000 korona biztosított összegről szólt. A kizárólag a „Nemzeti” által művelt eme biztosítási ágazatnak nagy előnye abban áll, hogy mindenkinek, aki sorsolással egybekötött életbiztosítást köt, esélye van arra, hogy a biztosított teljes összeget, ennek esedékesége előtt, sorsolás után minden levonás nélkül készpénzben megkapja, amint ez a kisorsolt 10291. sz. kötvényenél már tényleg megtörtént, dacára annak, hogy a biztosított fél csupán egyetlenegy negyed évi részletet fizetett be 21 kor. 12 fillérnyi összegben. Egyebekben általános ismert dolog, hogy a „Nemzeti” a balesetbiztosítási intézmény meghonosítása érdekében is uttörő tevékenységet fejtett ki, amit legjobban bizonyít az a tény, hogy e társaság az 1893. évtől kezdve és 1899. év végéig egyedül a balesetbiztosítási ágazatban kerek összegben 3 300 000 korona kártalanítást fizetett ki biztosított feleinek.

Közönség köréből.

Köszönet-nyilvánítás.

I.
Hagyományos szokással felkerestük Léva város nemesszivű családait, hogy egyesületünk „Stefánia-árvaház”-ának éléskamráját megtöltsük élelmi szerrel a szigorú tél hónapjaira. Egyesületünk nevében örömmel köszönjük meg a nemesen adakozóknak kifogyhatatlan jóságukat s a következőkben megköszönjük — elap szívesességéből — azoknak nyilvános nyugtázását.
Léva, 1899. december hó.

Levaticz Gusztávné, Toth Zsigmondné, lévai nőegylet alelnöke, lévai nőegylet gondnoka.

Paragó Samu, lévai nőegylet titkára.

Ordódy Endréné gyűjtésében újabban a következő érkezett: Solymos község 2 kor. 90 fillér készpénz és 145 kgr. buza, továbbá a lévai járás egyik községe 2 zsák babot.

II.

A lévai takarékpénztár 1899. évi nyerevényének, jótékony célra eső összegéből 100 korona, azaz egyszáz koronát adományozott, a lévai kórházi egyesületnek, ragály kóros osztály építéséi alapjának növelésére, midőn ez összeg átvetélt elismerem, egyuttal egyesületünk köszönetét fejezem ki, e nemes célu adományért.

Léván, 1900. évi március 7-én.

Medveczky S. néző, a lévai kórházi egyesület pénztárosa.

III.

Alulírott, mint a „Lévai Kath. Legényegyesület” ez idő szerinti elnöke, egyesületünk nevében ez uton is köszönetet mondok a „Lévai Takarékpénztár” ügyvivő Igazgatójának azon jótéteményéért, hogy egyesületünk céljaira 50, azaz: ötven koronát adni kegyeskedett.

Léva, 1900. márc. 7.

Sipos Antal, kath. legényegyesületi elnök.

IV.

Zselizen folyó év február hó 21-én az Udvary-féle nagyvendéglőben Lóth községtűzkárosultjai javára jótékony célu táncmulatság rendeztetett, melynek összes kiadása: 293 kor. 24 fill. Bevétele: 278 „ 92 „

A rendező bizottság a tűzkárosultak részére átadott 17 korona (tizenhét korona), mely Lóth községtűzkárosultjainak, közvetlen beküldetett.

A rendező bizottság. V.

A lévai takarékpénztár a lévai kegy. r. főgimnázium szegény tanulókat segítő egyesülete számára 200 koronát, dr. Klein Jakab ügyvéd ur pedig 40 koronát adományozott, a mely kegyes, emberbaráti cselekedeteért hálás köszönetet mond

Léva, 1900. márc. 9.

a segítő-egyesület elnöksége.

VI.

A lévai takarékpénztár részvénytársaság közgyűlése — az igazgatóság előterjesztésére — a tanítóképző ifjusági segély-egylet részére 100 koronát volt kegyes adományozni.

Fogadja ezért ez uton is hálás köszönetet.

Léva, 1900. márc. 8.

Szaló Lajos, igazgató.

VII.

A „Lévai Takarékpénztár” által a polgári leányiskola céljaira adott 300 korona kegyes segélyért hálás köszönetét nyilvánítja.

Léva, 1900. márc. 9.

Báthy László, prépost-plebános, igazgató.

VIII.

A Lévai Takarékpénztár 60 korona adományáért, melyet a nevezett pénzintézet a lévai ág. hitv. ev. elemi iskolának juttatott, a lévai ág. hitv. ev. egyházközség nevében e helyen is köszönetet mond

az elnökség.

IX.

A Lévai Takarékpénztár igazgatósága kegyes volt tűzoltó-egyletünknek 100 koronát küldeni, midőn ezen összeg átvételét igazolom, a tűzoltó-egylet nevében ezért hálás köszönetemet nyilvánítom.

Léva, 1900. március 10.

Kovácsik Samu, pénztárnok.

X.

A lévai takarékpénztár r. t. igazgatósága az idén sem feledkezett meg a szegény árvákról, a mennyiben 400 koronát adott, illetve annyival apasztá a lévai jótékony nőegylet tartozását.

Hálás kötelességet teljesíték, a midőn ugy a nagylelkű igazgatóságnak, mint a részvényeseknek is ez uton köszönetet mondok, e nemes célu adományáért.

Józsefcsék Géza, nőegyleti pénztárnok.

Fouliard-selyem-ruha

8 frt 40 krtól feljebb — 14 méter! póstabér és vámtentesen szállítva! Minták póstafordultával küldetnek; nemkülönbön fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 krtól 14 frt (5 krig méterenként).

HENNEBERG G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari-szállító) Zürichben.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.
Buza m.-mázánként 13 kor. 30 fill. 13 kor. 60 fill. Kétszeres 11 kor. 50 fill. 11 kor. 70 fill. — Rozs 11 kor. — fill. 11 kor. 40 fill. — Arpa 12 kor. 60 fill. 12 kor. 80 fill. Zab 10 kor. — fill. 10 kor. 40 fill. — Kukoricza 09 kor. 60 fill. 10 kor. 40 fill. — Bab 11 kor. 20 fill. 12 kor. — fill. — Lencse 13 kor. — fill. 14 kor. — fill. — Köles 8 kor. — fill. 8 kor. 60 fill.

Nyiltér. Hirdetmény.

Léván 1900 február 1-én üresedésbe jött marhasó áruda elnyerésére nézve 1900. évi ápril hó 4-én d. e. 10 órakor alulírott kir. pénzügyigazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Részletesebb felvilágosítás a pénzügyi biztosoknál és szakaszoknál szereshető meg. Léván, 1900. március 3-án.

Hokort, pénzügyigazgató és pénzügyi tanácsos.

A lévai ág. hitv. ev. egyházközség a Siklós alatt fekvő 2 holdnyi rét földjét 6 évre bérbe adja a legtöbbet ígérőnek. A bérelni szándékozók f. hó 18-án d. u. 4 órakor jelentkezzenek a nevezett egyházközség iskolatermében.

Bejegyzett

KERN TESTVÉREK ajánlják puha padlóknak

legkitűnőbb és elismert legjobb fénymázat a valódi Eisenstädter-féle

LINOLEUM PADLÓ ZOMÁNCOT

A Linoleum padló zománc egy óra alatt keményre szárad, bámulatosan szép fényvel bír és tartósság tekintetében eddig fölülmulhatatlan. A következő változatokban kapható: 1. sz. sárgásbarna, 2. sz. sötétbarna és 3. sz. mahagonibarna. Nagy elterjedtségénél fogva az Eisenstädter-féle

Linoleum padló zománcot

különböző hasonhangzású nevek alatt értéktelen utazatokkal hamisítják miért is kérjen mindenki kizárólag csak Eisenstädter-féle Linoleum padló zománcot, a f. h. bejegyzett „vas lovac” védjegyével.

Védjegy „Vas lovac”

Gabonatisztító-rosták. Daralók. Morzsoló. Tizedes mérlegek.

Mezőgazdasági gépjárművek raktára, Kern Testvéreknel, Léván. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Kezi és sorvetőgép. Sackrendszerű egyetemes és melyítő acél ekek.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves házi szer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közvényenél, csúzná, tag-szagatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerertár Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több ki-sobbértéki utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és T.S.A., csász. és kir. udvari szállítók. RUDOLSTADT (Thüringia).

JÓ SZERSZÁM FÉL MUNKA!
Gazdasági gépek, géprészletek, tömlők, vízmentes ponyvák, mérlegek és gép-szíjak, szerszám, vas- és acél főraktár. Portland cement és Hydraulikus mész stb. 12 Kapható KERN TESTVÉREKNEK Léván.

Magy. kir. dohány, szivar, lőpor és kártya-árulás. Első gazdasági és varrogép, koszoru-, fa- és érczoporsó raktára.

Az Arany Kaszához.

Kern Testvérek Léván.

Ajánlják dusan berendezett vas-, fűszer-, csemege-, liszt-, festék-, kefekötő áruk, gazdasági- és kerti-magvak, vadászati eszközök, hangszerek, igen finom hurok, varró-gépek öt évi jótállás mellett, gazdasági gépek és géprészek. Szerszám: asztalos, bádogos, gépész, lakatos, kovács, kádár, kerékgyártó, ács, esztorgályos, cipész, házi és gazdaság részére, tengelyek, ekereszkék, valódi Fischer-féle reszelők és ráspolók, lőszór-, Afrippo és tengeri fű, épület- és butorvasalások, finom kávé, cukor, tea, rum, likörök, cognac, fehér és vörös bor, valódi Meidinger-féle és öntött vas-kályhakkal felszerelt raktárakat.

Vidéki megrendelések legnagyobb figyelemmel és gyorsan teljesítetnek, új képes árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

Clayton & Shuttleworth Váci-körút 63. sz. Mezőgazdasági gépjárművek által a legújanyosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek továbbá járgány-cséplőgépnek tőmés, cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és ártatógépek, szénajutók, boronák.

Columbia-Drill legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, daráló, ömlő-malmok, egyetemes acél-ekek.

Részletes árjegyzékek kérésre ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb Locomobil- és cséplőgép-gyára.

Amerikai szőlővesszők-, szőlőoltványok és nemes gyümölcsfák,
főleg alma és kajszinbaracsa oltványok kiváló jó minőségben és mérsékelt árak mellett, nagymennyiségben kapható a Gazdasági Egyesületnél Esztergombán; — kívánatra árjegyzék bérmentve meg.
Megrendelések a Gazdasági Egyesület kertészetéhez Esztergomba küldendők.

Nem hull a haj, nincs többé kopasz ember

Szenzációt kelt a gyógyfűkivonat, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy mikép lehessen megátolni a megkopaszodást. Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után rögtön meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

Exikátor Kapható gyógyszerertárakban és mindennemű illat- és piperecik-kereskedésben. Főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerertára, Király-utca 12. sz. Erdélyi főraktár és vezérképviselő: Góth Gyula, illat- és piperecik-, nagykereskedőnél, Gyulafehérvár-Főter. Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl: Egyedüli készítő és széjalküldési raktára: **DOBÉ NÁNDOR** Budapest, Nefelejts-utca 27. sz.